

מגילת העצמאות לתלייה על הקיר

מדינת ישראל באה לעולם בכוחו של חזון: להקים בארץ ישראל מדינה יהודית, דמוקרטית ושיוויונית. מדינת ישראל נועדה להיות בית הלאומי של העם היהודי - בית שיש בו שוויון גם לכני העם הערבי תושבי המדינה. החזון הזה נכתב ונחתם על ידי כל נציגי הישוב היהודי, כיום הקמת המדינה, במגילת העצמאות.

אנו הנאמנים למגילת העצמאות, מימין ומשמאל, נשים וגברים, דתיים וחילוניים, יהודים וערבים, יצאנו למאבק מול מי שמנסה לכפות עלינו ערכים ונהלים שאינם מקובלים על הרוב הגדול של אזרחי ישראל. נאמנים למגילת העצמאות אינה תנועה, אינה מפלגה. היא מכנה משותף ומסגרת מכילה לכל הארגונים והיחידים הנאבקים על מנת להגן על חזון מגילת העצמאות של מדינת ישראל.

מתוך דברים שכתב פרופ' יורם יובל

מיכה גודמן, מתוך ספרו "הנאום האחרון של משה"

תפילה	אני מאמין
מילים: לאה גולדברג	שאלו שטרניוובסקי
לְמַדְנֵי אֱלֹהֵי, בְּרַךְ וְהִתְפַּלֵּל, עַל סוּד עֲלֵה קַמֵּל, עַל נִגְה פְּרִי בְּשֵׁל, עַל הַחֲרוּת הַזֹּאת: לְרָאוֹת, לְחוּשׁ, לְנִשְׁמ, לְדַעַת, לְיַחַל, לְהַפְשֵׁל.	שְׁחָקִי, שְׁחָקִי עַל הַחַלְמוֹת, זוֹ אֲנִי הַחֹלֵם שׁוֹחַ. שְׁחָקִי כִּי בְּאֶדְם אֲאָמִין, כִּי עוֹדֵנִי מְאִמִּין בְּךָ. כִּי עוֹד נִפְשֵׁי דְרוֹר שׁוֹאֲפֵת לֹא מִכְרַתֶּיךָ לְעַגֵּל-פֶּזַ, כִּי עוֹד אֲאָמִין בְּכָאֲדָם, בְּכָאֲדָם בְּרוּחַ, בְּרוּחַ עֵז.
לְמַד אֶת שְׁפִטוֹתֶי בְּרַכָּה וְשִׁיר הַלֵּל בְּהַתְחַדְּשׁ וּמְקָדָה עִם בְּקָדָר וְעִם לֵיל, לְכַל יְהוָה יוֹמִי הַיּוֹם כְּתִמּוֹל שְׁלִשׁוֹם. לְכַל יְהוָה עֲלֵי יוֹמֵי הַרְגֵּל.	רוּחוֹ וְשִׁלְיָהּ בְּכָל־הַקֵּל, יְרוּמְקֵנוּ בְּמַתִּי-עַל; לֹא בְּרַעַב וְמֵית עֵבֶד, דְרוֹר - לְנַפְשׁ, פֶּת - לְדָל. שְׁחָקִי כִּי בְּרַעַת אֲאָמִין, אֲאָמִין, כִּי עוֹד אֲמַצֵּא לָב, לָב תִּקְוֹתֵי גַם תִּקְוֹתֵי, יְחוּשׁ אֲשֶׁר, וְכִין כָּאֵב.
	אֲאָמִינָה בְּעֵתֵיךָ, אֵף אִם יִרְחַק זֶה הַיּוֹם, אֵךְ בּוֹא יָבוֹא - וְשׁוֹא שְׁלוֹם אֶז וּבְרַכָּה לְאֵם מְלֵאָם. יְשׁוּב יִפְרַח אִז גַּם עַמִּי, וּבְאֶרֶץ יִקְוֶם דוֹר, בְּרִזֶּל-בְּכָלֵי יוֹסֵר מִנּוּ, עֵינַי-בְּעֵינַי יִרְאֶה אֹר.
	יְהוָה, וְיֵאֱהָב, וְיַעֲלֵל, וְעֵשׂוּ, דוֹר בְּאֶרֶץ יִקְוֶם חַי לֹא בְּעֵתֵיךָ - בְּשָׂמִים, חַיִּי-רוּחַ לוֹ אִין דִּי.
	אֶז שִׁיר חֲדָשׁ יִשִּׁיר מְשׁוֹרֵר, לְיִפְי וְנִשְׁגָּב לְבוֹ עָר; לוֹ, לְעֵשִׂיר, מַעַל קִבְרֵי פְרָחִים וּלְקִטּוֹ לְזֶר.

בארץ ישראל

קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית, הדתית והמדינית, בה חי חיי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכלכליים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצח.

לאחר שהוגלה העם מארצו בזכות הזרוע שמר לה אמונים בכל ארצות פזורים, ולא חדל מתפלה ומתקווה לשוב לארצו ולחדש בתוכה את חירותו המדינית.

מתוך קשר היסטורי ומסורתי זה התרו היהודים בכל דור לשוב וזהארוז במולדתם העתיקה, ובדורות האחרונים שבו לארצם בהמונים, וחלוצים מעפילים ומגיעים הפריחו נשמות, החיו שפתם העברית, בנו כפרים וערים והקימו ישוב גדל והולך השליט על משקו ותרבותו, שוחר שלום ומגן על עצמו, מביא ברבת הקידמה לכל תושבי הארץ ונושא נפשו לעצמאות ממלכתית.

בשנת תרנ"ז (1897) נתכנס הקונגרס הציוני בקול קריאתו של הוגה החזון המדינה היהודית תיאודור הרצל והכריז על זכות העם היהודי להקמת לאומיות בארצו.

זכות זו הוכרה בהצהרת בלפור מיום ב' בנובמבר 1917 ואשרה במנדט מטעם חבר הלאומים, אשר נתן במיוחד תוקף בין-לאומי לקשר ההיסטורי שבין העם היהודי לבין ארץ-ישראל וזכות העם היהודי להקים מחדש את ביתו הלאומי השואה שנתהווללה על עם ישראל בזמן האחרון בה הזכרנו לבטח מיליונים יהודים באירופה, הוכיחה מחדש בעליל את ההכרח בפתרון בעית העם היהודי מחוסר המולדת והעצמאות על ידי הידוש המדינה היהודית בארץ-ישראל, אשר תפתח לרווחה את שערי המולדת לכל יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של אומה שוות-זכויות בתוך משפחת העמים.

שארית הפליטה שניצלה ומהטבה הנאצי האיום באירופה ויהודי ארצות אחרות לא חדלו להעפיל לארץ-ישראל, על אף כל קושי מעניה וסכנה, ולא פסקו לתבוע את זכותם להיות ביהודה חירות ועמל-ישרים במולדת עמם.

במלחמת העולם השנייה תרם הישוב העברי בארץ את מלוא חלקו למאבק האומות השוחרות חירות ושלוש נגד כוחות הרשע הנאצי ובידם היילוי ובימאמצו המלחמתי קנה לו את הזכות להמנות עם העמים מייסדי ברית האומות המאוחדות.

ב-29 בנובמבר 1947 קיבלה עצרת האומות המאוחדות ההחלטה המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל, העצרת תבעה מארץ תושבי ארץ-ישראל לאחוז בעצמם בכל הצעדים הנדרשים מצדם הם לביצוע ההחלטה. הכריזו על שלל האומות המאוחדות בזכות העם היהודי להקים את מדינתו אינה ניתנת להפקעה.

זוהי זכותו הטבעית של העם היהודי להיות בכל עם ועם עומד ברשות עצמו במדינתו הריבונית.

לפיכך נתבנסנו אנו חברי מועצת העם, נציגי הישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ-ישראל, ובתוקף זכותנו הטבעית וההיסטורית ועל יסוד ההחלטות עצרת האומות המאוחדות אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל, היא מדינת ישראל.

אנו קובעים שהחל מרגע סיום המנדט, הליכה, אור ליום שבתו אייר תש"ח, 15 במאי 1948, ועד להקמת השלטונות הנבחרים והסדירים של המדינה בהתאם לחוקה שתקבע ע"י די האספה המכוננת הנבחרת לא יאחר מ' באוקטובר 1948 - תפעל מועצת העם כמועצת מדינה זמנית, ומוסד הביצוע שלה, מנהלתי-העם, יהווה את הממשלה הזמנית של המדינה היהודית, אשר תוקרא בשם ישראל.

מדינת ישראל תהא פתוחה לעלייה יהודית ולקליבוך גלויות תשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה, תהא מושתתה על יסודות החירות, הצדק והשלוש לאוך הזונם של נביאי ישראל, תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין, תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, הינוך ותרבות, תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות, ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מערכת האומות המאוחדות.

מדינת ישראל תהא מוכנה לשתף פעולה עם המוסדות והנציגים של האומות המאוחדות בהצממת, ההחלטות העצרת מיום 29 בנובמבר 1947 ותפעל להקמת האחדות הבנבולית של ארץ-ישראל בשלמותה.

אנו קוראים לאומות המאוחדות לתת יד לעם היהודי בבנין מדינתו ולקבל את מדינת ישראל לתוך משפחת העמים.

אנו קוראים - גם בתוך התקופת-הדמים הנערבדת עלינו זוהי חדשים - לבני העם הערבי תושבי מדינת ישראל לשמור על השלוש וליוטול חלקם בבנין המדינה על יסוד אזרחות מלאה ושווה ועל יסוד נציגות מתאמה בכל מוסדותיה, הומוניים והקבועים.

אנו מושוטיים יד שלום ושכנות טובה לכל המדינות השכנות ועמיהן, וקוראים להם לשיתוף פעולה ועזרה הדדית עם העם העברי העצמאי בארצו. מדינת ישראל מוכנה לתרום חלקה במאמץ משותף לקידמת המורח התיכון בזכו.

אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלבד סביב הישוב בעליה ובבנין ולעמוד לזמינו במערכה הגדולה על הגשמת שאיפת הדורות לצאולת ישראל.

מתוך בטחון בצור ישראל הננו חוזתמים בהתימת ידינו לעדות על הברזה זו, במושב מועצת המדינה הזמנית על אדמת המולדת, בעיר תל-אביב, היום הזה, ערב שבת ה' אייר תש"ח, 14 במאי 1948.

